

دردیله ده غلامه (آرولک) غزه سی اداره خاندانه
Նամակ կամ որ եւ ք որոշում պէտք ու ուղղել
ԱՐԵՎԵԼԻՔ ՕՐԱՔԵՐԹԻ
ԽՄԱԿԱՐՈՒԹԵԱՆ
ՊԼԻՆ, Ղալաթիա, Բաւմանսօ փողոց թիւ 8

Les Annonces sont reçues
à la Direction du Journal "ARÉVELK",
Galata, CONSTANTINOPLE

20 ՓԱՐՍ 20

ԱՐԵՎԵԼԻՔ

ՕՐԱԽԵՐԹ ԱՋԳԱՅԻՆ. ԳՐԱԿԱՆ և ԲԱԶԱՐԱԿԱՆ

ԲԱԶԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Պոստի եւ գաւառներու համար սահման	140 դր.
» » » » վեցամսեայ	70 »
» » » » եռամսեայ	40 »
» » » » ամիսեայ	20 »
» » » » օրական	40 ֆր.
» » » » վեցամսեայ	20 »
Դրամի փոխարէն փոստայի փողի կ'ընդունուի	115
Դրամի փողը 100 դրամի հաւանդով	
Տեղական Թղթաւարի ծախքը բաժանորդաց կը վերաբերի:	

Մանուցման համար պէտք է դիմել ուղղակի
Խմբագրատն:

20 ՓԱՐՍ 20

ԲՈՔԱՏԻ ԱՆԿԵԼԱՆՈՅԸ

Տակաւին երեւակայութեան առջեւ
կը ցցուի պատկերը ողորմակ ու ցաւա-
տանք չընտրողներու, եկեղեցիի դուռը
պատկանելի ըստ մտայնութեան շարուած եւ
դուրդողուն ձեռքերին կարկառուն չնչին
լուսայ մը կը զոյգուի ակնկալութեամբ:
Թո՛ղ անվերջ, անհատնում տողանցումը
այդ բաղդի ժառանգարութիւններուն, որ
զարգացող տուններուն ու խառնութեան
չնչանք կ'ընեն ամէն օր, դժգոհանքի
ու ձանձորի մը արտայայտութիւն մը ան-
դաւաճող զեմքի մը անվերջ ողորմ-
անքներուն զեմքի մը: Շատ ան-
գամ անկարելի կը դառնար դատարանի
աղաքայի զինակնի տակ ծպտուիլ չարա-
շան արեւմտամիտները ու իրապէս կարող
այնպէս որ սկսած էր անցնել համեմա-
տութիւն մը անասնայ ցուրդու եւ անկարելի
վերաբերումը հանդէպ մարդկայիններուն:

Անդամներ եր դարձան մը խորհիլ
այս մասին, զանի որ փողոցներուն ան-
կեանք, ինչպէս նաեւ տուններին ներս-
քանդութիւնները չէր դադարէր գործելէ իր
նախնիներ եւ թափելէ աղէկաւ արցունք-
ներու կայլակներ, կարգ մը արեւմտամիտ
անձնաւորութիւններ, վիճակի Առաջնորդ
Սրբազանին հովանաւորութեամբ, ջանա-
ցին իրականացնել անկեանքի մը հաս-
տատման մտադրութիւնը, որ յաջողու-
թեամբ պատկանէր, նման այս առա-
ջադրութիւններուն որոնք հասարակային
օգուտը կը չօգտին: Նիւթականի խորհիլ-
ըր լուծուեցաւ, բարեկէր անհատներէ
չափաթակաս բաժնեկիները զանազան զե-
րութեամբ:

Ազգ. անկեանքը, մէկ մասնա-
նկարը է. Պոլսոյ մը հիւանդանոցին՝ իր
ներքին կազմակերպութեամբ, ջերմ դուռ-
ը դուրսեցող մը ու աղապատանքով մը
պարտութեամբ սկզբունք տողուցաւ հա-
մայնեցին: Բաժնեկիները զատ մասնա-
ւոր ներդրումներով, զանազան առ-
օրիքներով կատարուած, ինչպէս յուշար-
կանութիւն, հարստութիւն, եկամ-
տի իրենց կարգին, հասարակականութեան
մէջ զանի նախնապատեան հաստատու-
թեան տարակնի պիտո՞ւն: Անչն անհատ,
ո եւ վճարը մը ըրած ատեն, վաստի
կը կատարուէին թէ իր անդամներուն
իւրեւրդ մը գործածուէր կայծառքին ար-
տասունքը սրբելու թշուառի մը: Մասնա-
ւոր մը աղքատներու հոգաբարձու-
թիւնը մանրակրկիտ խնամքովութիւննե-
րէ ետք միայն կ'ընդունէր այս կամ այն
հիւանդը՝ անկեանքը, եւ ամառային կը
կատարուէր անոնց միայն, որոնք ըստ իր
անկեանքի մէկ ժամանակով կորսնցու-
ցած են իրենց երբեմնի նիւթական փա-
րու լինակը:

Անհուն բերկրանքի մը ծնունդ տուած
էր մարտիկներու անհետացումը եկեղե-
ցիի դուռէն եւ ուրիշ տեղերէ: Եկեղե-
ցիին բեմին արգելուած էր ողորմել ո եւ
աղքատի, ապահովութեան ներդրումով
օղորդուողին մէջ հոգաբարձութիւնը ջանք
չէր խնայել լեցնելու իսկապէս անվերջ
կարողութիւնները: Սկզբնական մը ան-
բնորոշները սա յոյսը կը ներշնչէին
անկեանքը միայն յարստանք պիտի մնար
իր գոյութեան մէջ՝ առաքելայ դաւանայով
հանրային հոգաբարձութեան Սակայն, մեզ
հարապատենք բարագուցող յատկանիշին
հասկանալ, այս պատու անկեանքը, ալ
հրապաղ տուած ինչպէս հիւանդանոց չը-
լաններուն, մասնաւոր եւ օրհասական
ծննդաբանային տաքապաններուն եւ ան-
խառնակին մաս մը կը սպասուի իւ-
րեն, եթէ հոգաբարձութիւնը աստիճան
կը եւ շարժապատկէ իր տեղեկանքնե-
րը, հնարք մը գտնուի համար յետման
բաժնեկիներուն: Զանազան կարելիու-
թեան սահմանին մէջ դնելու: Անանկեանք
ի թուի ձեռք կը յայտնուի թէ, նոյն:

Իսկ բարեկեցիկ անձնաւորութիւններ կը
յատուցին չվճարել իրենց շարժապատկէ-
ները ու այժմ կը խորհին այն
պատկանելի դուռերին որ զոյացած է
վճարմանը յետմանցութեան պատ-
ճառով:

Այս տան նկատողութիւնները հրա-
պարակելու տխուր հարկին մէջ գտնուե-
լով ինքնաբերական մը կը զգամ յա-
տարարելու թէ, ամէն պարագայ մէջ,
մեզի՛ք անդադնաբար, պատուաբար հան-
գամարը մը ունենալէ հետո՛ք է այն ան-
փոքր ըլ՛ծացքը, որով կը վերաբերուի
զերկութեան այդ յարկին հանդէպ: Առաջ-
նորարարին պատճառներով, անհատա-
կան ուժեր, եկեղեցիի ինքնին, ամէնք
ալ պարտին զորանցութեան համարակա-
նը ընդունալու մը մը մտադրութեան նիւթ
ընել բարեկեցական այս հաստատութեան
թնդակ կցութիւնը:

ԲՈՒՄԱՆ Մ. ՓԱՆՈՍՏԱՆ

ԲՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՆԴԵՊ

Կեանքին յուսահատեցուցի կողմերը
պայտովաբար հրապուրել կողմերին շատ
աւելին են: Կարծառն ու ծիծաղին կը յաղոր-
դէ անհատում վիշտ ու տառապանք:
Սակայն ասիկա պատճառ մը չէ որ կեանք
ըն խորհուրդներուն առջեւ ընկեցին: Մեր
բոլորական ջանքերը ձգտելու են մեզմա-
ցնել այդ տխուր ժամերը: Անս ասիկա է
կեանքի ամէնէն մեծ իրիտիքայութիւնը:
Ստիպուած ենք այսպէս լրջալ ապ-
րի, մինչեւ որ մահը մեզ առնէ տանի:
Կանի որ աս այսպէս է, ո՛վ կ'ստի նա-
խտէ երբեք ժամը տխուր ժամերէն:
Այսպէս ընդ որ կարելի եղածին չափ ու-
րախ ժամեր են օրեր անցնելը, զանի որ
մեր ուրախ ժամերն ալ տխուր ժամեր
ալ մեզի պիտի մանաւորապէս, զբոսնելու
ամենապարզ առիթը չ'ընտանք: Որով-
հետեւ տառաջ աստի՛ք այսպէս զտխուր
մըն է իսկապէս:

Եթէ նախախնամութիւնը մարդու հա-
մեմատաբար դժբաղդ կեանք մը ձգա-
տաքած է, միւս կողմէն ալ չէ թերա-
ցած, ասիկայ, անոր հանգի ժամեր պատ-
ճառը զանի ընձեռնուած մէջ:

Եւ այս կեանքը մեղմացնող առարկա-
ներուն մէջ ամէնէն առաջիններէն է Կեան-
քեան գեղեցկութիւնը, որուն շնորհիւ
իրաւաբանի խոսկան մարդ երջանիկ
ժամեր կ'անցընէ:

Այս տեսակետով, մենք, Պոլսեցիներս,
շատ մը մարդոցմէ անկի երջանիկ ենք,
գիւրջներուն տակը իր գեղեցկութեամբ
աշխարհաստիք վտարելու ունենալով:

Զարմանալի չէ՝ սակայն թէ կան դեռ
հազարաւոր մարդիկ, որոնք չեն բարեհա-
միր օգտուիլ մեր այս մեծանշանէն, ընու-
թեան ընձեռնուած:

Մեր վտարիքին հրապարակները համարել
երկար գործ պիտի ըլլար, այնչափ ստուա-
րելէ անտէր: Միայն հետեւին անոր կապու-
տակ ալիքները զիտել չի՛ բաւեր մարդուն
ծնող հոգեւր մոռցնել տալու:

Սակայն ո՛վ թէ միայն ցորեկը, այլ
նաեւ գիշերները՝ հոգ չէ թէ ամուսն-
աւոր մը գիշերները մասնաւորապէս՝
հրապուրելի է վտարիքը: Եթէ ցորեկը ա-
րեւուն ճառագայիլները կը չ'ընտանք կա-
պուտ կ'անցնենք: Միայն գիշերը ալ
լուսինը չի՛ թափել իր հնարքը հանդարտ
լուսին լրջալ:

Ո՛վ ի՞նչ անուշ է լուսնի ամուսն 5—20
գիշերները զանի մը ժամ տան յորս պա-
տեղէն դուռը տեղ մը անցնելու: Կատար-
եալ սիրտիցը մըն է ասիկա: Մարդ իր
բոլոր անշա՛ն հոգերը կը ունենայ, զէ վե-
րանայ, զի մը ատեն պարագայ մը ընդ
միայ, եւ եթէ զի ետքը տուն երթալ,
պայտովաբար ալ նախնին տխուր մարդը
չէ, այլ կ'ուզէ դեռ ասորիլ այս աշխար-
հի մէջ, ըմբռնել անոր հրապարակները:
Դժբաղդաբար, ինչպէս ըսի, շատեր

ընտելեան այս շնորհին արժանի չեն զգա-
ր ինքնին ինքնին եւ կամաւ կը զոյգուին ասի-
կանց: Միայն օր, շաբաթ գիշեր, որ չափա-
շանց տաք ալ էր, վտարիքի անհետեւ
վաղի գիշերին մէկուն մէջ կը գտնուէին,
եւ մտքին դուրս ելալ լուսնի վայելե-
լու: Մոռնալը մինչեւ լեռները, գրե-
թէ ամէն թաղ պտուղեղալ եւ... միակ
մարդ մը չտեսայ որ իմ բուն ճառերուն
հետեւէր, հակառակ օդին այդչափ տաք
ըլլալուն: Ո՛վ թէ փողոցները պտուղեղա-
նելով մը, ալ նոյն իսկ իրենց դուռը
առջեւ նստող մը չտեսայ:

Միթէ այդ մարդիկը դո՛ւք են իրենց
հոգերէն եւ ատենցմէ ապաստիլ չեն ու-
ղիւր: Ի՞նչ կ'ընենք ընել լայն եթէ այդ-
պիսիները մեղքանալ:

Ա. ՄԻՍԻՔԱՆՆ

ՆԱՐԱՐԱՐՈՅ ԱՐԵՎԵԼԻՔ ԿՐՈՆՆԵՐ

ՎԱՐԴԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

(ՏԱՄՄԱ)

135. Ուրեմն օրն է մեր անձի վերա-
ծնած մարդ:

—Ապրելու անհատական կամքը կամ
անհատականութիւնն է: Այն է որ կը
կազմէ մեր գոյութեան էութիւնը եւ տա-
րազարկութիւնը: Եթէ, նիւթական (ֆի-
զիկական) մարմինը անբնական ետքը կը
վերածուի իսկական աղբիւրութեամբ, այս
սինքն՝ ուրիշ կերպով մը կը մարմնանայ:

136. Ապրելու այս անհատական կամ-
քը, այս անհատականութիւնը հոգի ըս-
տուած է:

—Ո՛վ, նոյն բանը չէ: Պատասխանա-
լուցութիւնը չ'ընտանք: Եթէ անհատա-
կանութիւնն է, ի՞նչ որ հոգի կ'անուանուի ուրիշ
կրօններուն մէջ՝ տարբեր եւ զբաղող դո-
ւրութեան անբնականութիւնն է, որ երբ
կը զարգիլ (կը մեղծի) գործարարական-
ութիւնը, իրարմէ կը դառնան: Ի՞նչ որ
նորիցէ կը մարմնանայ յաջորդ կեանքի մը
մէջ, հոգի չէ, այլ է անհատականութիւնը
կամ անհատականութիւնը: Ասի երբ
անհատականութիւնը կ'անցնէ, Բարձրագոյն հա-
մեմատ skandasին ընդ բաղադրութիւն
մը, այսինքն՝ նոր անհատականութիւն մը
կը ստեղծուի:

137. Տիրապէս խօսելով, ուրեմն, այն
էակը, որ կը վերածուի, մեղմացնէ բոլոր
բոլորի տարբերը:

—Դեռ տաքէ միմեկէ չ'աղաքատած մար-
դուն կ'ընտանք: Եթէ անհատականութիւնն
անհատականութիւնն է, ի՞նչ որ հոգի կ'անուանուի
ուրիշ կրօններուն մէջ՝ տարբեր եւ զբաղող դո-
ւրութեան անբնականութիւնն է, որ երբ
կը զարգիլ (կը մեղծի) գործարարական-
ութիւնը, իրարմէ կը դառնան: Ի՞նչ որ
նորիցէ կը մարմնանայ յաջորդ կեանքի մը
մէջ, հոգի չէ, այլ է անհատականութիւնը
կամ անհատականութիւնը: Ասի երբ
անհատականութիւնը կ'անցնէ, Բարձրագոյն հա-
մեմատ skandasին ընդ բաղադրութիւն
մը, այսինքն՝ նոր անհատականութիւն մը
կը ստեղծուի:

137. Միւր նոր մարմնացումներուն մէջ
անհատականութիւնը ո՛րչափ ատեն կը-
նայ ապրիլ:

—Եւ անպարտապէս, որչափ չէ՛
տաքած գիտութիւնն ու ինքնութիւնը:

138. Ինչպէս կ'ըլլայ որ մեր նախնի
կեանքը ալ չ'ընէ ինչի:

—Անս զի երկրային պատրանքներով
կուրցած ենք: Որովհետեւ մեր աչքը դեռ
ձածկուած է ազդեցութեան զօրով եւ ու-
րովհետեւ թերի կ'ընտանք գիտութիւնը կամ
բոլորովին անհատականութիւնը մեր գիշեր-
ապրելու ընտելեան մասին: Անուրի կը նը-
ման մեր կեանքը:

Կուրցած ենք, որոնք կը մասնուէր գիշեր-
վածութեան իր ամէնէն զէ օրերուն մէջ:
Կատարական պայտեանքը միմեկին էր
ժամկալութեան օրերու միջոցին, եւ հի-
մա ապառ ապարդիլ կուտայ իր արտա-
նոց ըրտութեան վերջում ուղղուել
զայն հանդարտեցնել, զի մնաց արուակ
մը պիտի ընդունէր զիտել, որմէ հաջեւ
հաջ խոստանալու իր խոսքը գտնուած հա-
մեկին կուրցած: Միմեկին ատեն Գիշեր-
ընտելեան շարժարկներէն ծիծաղ մը
կ'արձակէր, զոր ո՛վ մէկ բան կը կատա-
րէր: Եթէ ծիծաղը կը կ'ընէ իր զիտել-
գիշերը, կը կարգէր չ'ընտելեանքը, ան-
կարող էր դառնալ ցոյց կուտար զայն,
աղբալուական դաւաճանքի ենթակալ:

—Հիմա շարժել մը պիտի հասցնէ, մը-
րեղծել կ'ընէ:

—Անոր գործը լինցնելը, ըստ Գիշեր-
միտին լրբութեամբ: Երբ սեղանին տակ
զտնուի, ալ եւ Գիշեր փորձէ մեզ ըս-
պանել:

Ու ընելի արուակ մը անուրից գաւա-
նը լեցուց եւ Գիշերի մասին աղէկ դրաւ:

Մամոր. — Եթէ ուղեւոր արդի փիլի-
սոփայութեան լեզուն գործածել, այս ի-
րողութիւնը պարզապէս կ'ընտանք: Եթէ
պէս պիտի բացատրուի, Գիշերութիւնը
կը բնական skandasներուն մէջ, որ
մասնուէր ատեն կ'անհատականութիւնն
Ուրեմն յիշողութիւնը ուրիշ հետեւորդ կեանքի մը
չ'անցնէ: Ի՞նչ որ հոգի կ'անուանուի ուրիշ
կրօններուն մէջ՝ տարբեր եւ զբաղող դո-
ւրութեան անբնականութիւնն է, որ երբ
կը զարգիլ (կը մեղծի) գործարարական-
ութիւնը, իրարմէ կը դառնան: Ի՞նչ որ
նորիցէ կը մարմնանայ յաջորդ կեանքի մը
մէջ, հոգի չէ, այլ է անհատականութիւնը
կամ անհատականութիւնը: Ասի երբ
անհատականութիւնը կ'անցնէ, Բարձրագոյն հա-
մեմատ skandasին ընդ բաղադրութիւն
մը, այսինքն՝ նոր անհատականութիւն մը
կը ստեղծուի:

139. Կարելի է բաղադրութեամբ լու-
սաբանել այս բանը:

—Գիշերը բարձր կը տեսնուի: Այս
երազարդում մէջ երբեմն մեղմացնէ կ'ըլլալը,
մեծ մարդ մը, երբեմն թշուառ կ'ըլլալը
բոլոր վիշտներուն եւ վտանգներուն պատ-
նալիքն առաւ: Եթէ կ'ընտանք անհատա-
կանութիւնը եւ ի՞նչ որ անհատականութիւնն
Սակայն միմեկին անհատականութիւնն է
որ երազի մէջ այս բոլոր երեւոյթները
կ'անցնէ: Նաեւ Գիշերային երազի մը մէջ
արդէն երազածին չ'ընէ ինչի, ինչ երբ
արթնուն է մարդը՝ շատ ցոյցներուն երազ-
ները կը լինէ ծիծաղ այսպէս է ինչ որ
կ'անցնէ քաղաքականութիւն մը զանազան
կեանք նկատմամբ:

Այսինքն անհատականութիւնն է,
նոյն «Ես» է որ կը վերածուի փոփոխա-
կան կերպարներով: Եթէ, նիւթական
կեանքները իրաւաբանութիւնը մեր ապրելու
կամքին երազն է, մերթ երջանիկ, մերթ
անար: Բանի գրաւուած գիտութիւնը այս
երազներուն մէջէն, ալ չ'ընէ ինչի միւս
հոգեւոր է երազել, արթնուն է ան եւ
կը լինէ իր անցուցած բոլոր կեանքերը:

Այսինքն անհատականութիւնն է,
նոյն «Ես» է որ կը վերածուի փոփոխա-
կան կերպարներով: Եթէ, նիւթական
կեանքները իրաւաբանութիւնը մեր ապրելու
կամքին երազն է, մերթ երջանիկ, մերթ
անար: Բանի գրաւուած գիտութիւնը այս
երազներուն մէջէն, ալ չ'ընէ ինչի միւս
հոգեւոր է երազել, արթնուն է ան եւ
կը լինէ իր անցուցած բոլոր կեանքերը:

140. Ուրեմն եւ մարդ Կուրցած
— 1. Եթէ անհատականութիւնը, այսինքն թէ
անհատականութիւնը կամ հոգին անհատն է:
2. Կատարել իմ կամ անհատականութիւնը
բոլորական օրերը մը եւ փրկութեան հաս-
նելու ճանքը մը:

3. Հաստատուած աւելորդապաշտու-
թիւնը թէ կ'ընտանք արարչութեան հրաշա-
նքը, աղբիւր, զո՛ւ, ծէս, արարողութիւն
եւ, եւ, եւ. կ'ընեն փրկութեան առաջ-
նորիցէ:

4. Կիրք եւ զգայական տեսներ:
5. Անուրիցութիւն եւ շարժականութիւն
զէպի այն էակները, որոնք մէջ կ'ապ-
րեցին:

6. Երկրային կեանքի սէրը:
7. Հանդարտութիւն կեանքի մը բաղձան-
քը երկրի կամ դարձալի մէջ:
8. Հպարտութիւն:
9. Ողբական հարստութիւն:
10. Տղաութիւն (avidya) (Շար.)

ԳՐԱԿԱՆ ՏԵՐԵՐ

(ԵՐԿՈՒՇԱՐԹԻ)

Պ. ՏՈՒՆՈՒՆՈՒՆ Եւ իր կինը Ժիւլիա Տո-
նէզո տար լարկութեան ի վրէ լուսնային
կը պայել: Շնորհիւ մէջ վաղուց փա-
տուրուն մեղմ ճառագայիլներ միայն կը լու-
զէր այս զարգացումն ու չ'ընէ օրհանգ
սիրող լուսնային: Անգամ լուսնային զե-
անդուած ծաղկանքին մէջի ուսուցանել
մանրակները նուազաւոր բոլոր մը կը ձեռա-
լէին իրենց չուրը: Կամքն ունէր հոգեպա-
րար թարմութիւն մը կը ցուցադրէր:
Պ. ՏՈՒՆՈՒՆ, բաղձան մը վրայ ընկող:

մանած, հետեւէն կը դիտէր բոցալուս-
նային բոցալուսնային տեսարանը,
իսկ կինը, որ դեռ կ'ընար զեղանի կո-
ուր, սեղանին վրայ կը թղթատէր պատ-
կերազարդ շարժապատկեր մը:

Տարբեր մարդը, որ մտախոհ կ'ընէր,
ըստ յանգար.

—Ի՞նչ գէշ օդ...
—Այո՛, շատ գէշ...
—Ամիսներէ ի վեր է որ արեւ տեսած
չ'ունենք:

—Այո՛... քիչ կը մնայ որ հարցնեն
թէ ի՞նչ տեսած քան է արեւ...
—Այո՛, իրաւունք ունիս...:

Պ. ՏՈՒՆՈՒՆ, քիչ մը մտախոհ ըլլա-
լու համար ծաղկապատկեր ու թեւերն եր-
կընցնելէ յետոյ, օրաթիւր մը առաւ ու
սկսաւ աղէկ անցնել: Պա՛ն մը ալ լուս-
նային տեսած լուսնային կինը հարցուց.

—Ի՞նչ լուր կայ:
—Ինչի՛:
—Կարգա՛, տեսնենք: Այսին հարա-
նիքին վրայ բան մը գրուած է:
—Չկրէ տեսնել...:

—Զարմանալի բան, ծնողքն այնպիսի
հարուստ ըլլալով հանդերձ՝ միթէ այս
հարստիկը օրաթիւրներուն միջոցաւ ծանու-
ցած չ'են:

—Ո՛վ... բայց ի՞նչ կարեւորութիւն
պիտի ունենար ծանուցանելը... քանի՛
տարեկան էր այդ ծանուցանումը աղիկը:
—Մանածախմով աղիկը:
—Մանածախմով... ո՛վ, հիմա զգո՞ւմ-
ցած ու ճիշդ քան տարեկան է...:
—Կատարականութիւն... կարելի չէ:
—Եւ գիտեմ թէ ի՞նչ կը խօսի, ճիշդ
քան տարեկան է...: Անոր աշխարհ-
կած ատեն, Տիկին Ժիւլի յանկարծ խօսեց
ընդմիջելու համար, երկը հարցուց.

—Ի՞նչ, շարունակե՛ք:
—Այո՛, անոր աշխարհ կեանք ատեն
դուրս խաղաղ զգացած էի: Անոր համար
հարստիկը

